

SUFOI på P1

SUFOI's formand, Kim Møller Hansen, er interviewet af radiojournalisten Nalle Kirkvåg til et fagbogsprogram på P1, Læst & Påtalt

(<http://www.dr.dk/p1/laestogpaatalt/index.asp>). I programmet anmeldes et populærvideenskabeligt etnografisk særnummer om konspirationsteorier (Jordens Folk nr. 4, december 2003), der udgives af Dansk Etnografisk Forening. I denne anledning er Kim Møller Hansen blevet bedt om at sige noget om konspirationsteorier, hvad det er for en type mennesker som dyrker dem? Hvorfor? etc.

Resultatet kan formentlig høres onsdag den 25. februar kl. 14.00 - med genudsendelse lørdag den 28. februar kl. 9.40.

UFO-Nyt

Det nye nummer er netop kommet gaden. Det handler bl.a. om alien-bortførelser. Er det virkelig sandt, at 4 mio. amerikanere har været bortført af aliens?

I UFO-Nyt kan du også læse om:

- Orberne kommer! De mystiske orber dukker i stigende grad op på hjemmesider og i internationale ufo-tidsskrifter og skaber debat: Aliens, ånder eller partikler i luften? Navnet kunne lyde som noget fra Tolkiens univers og de nye storfilm, men der er tale om en ny type ufo-fotos, der mystificerer.
- Striebers ukendte verden: Der er nu gået mere end 15 år, siden Whitley Striebers bog »Communion« dukkede op i USA. Han havde tidligere i sin gyserbogskarriere skræmt sine læsere, men nu hævdede han, at han havde mødt aliens. Ukendte, små væsener førte ham bort mod hans vilje. Hvad er der sket siden? Og hvad laver Strieber i dag?

ufo-nyt
46. årg. 2004 1. udgave Nr. 1

Orberne kommer!
Kan vi finde marsboerne?
Bortført af aliens eller drømme?
Gyser-forfatterens ukendte verden

IFO

Der kommer stadig flere og flere kilder til misfortolkninger. Nu har endnu en ballon sluttet sig til denne kategori. Den 19. februar 2003 befandt et vidne sig i det sydlige Puerto Rico, da han fik øje på et ukendt objekt højt oppe på himlen. Han tog et foto af det og kontaktede ved hjemkomsten CUFOS (Center for UFO Studies), som undersøgte sagen.

John Timmerman og Mark Rodeghier fandt meget hurtigt ud af, at det drejede sig om en luftskibsformet ballon, som befandt sig i en højde på 5.000 m fastgjort til en wire. Ballonen indgik i et projekt, hvor USA's sydgrænse bevogtes ved hjælp af radar. I den senere tid er de også blevet brugt i kampen mod terrorisme. Der findes i alt 11 af den slags balloner, hvoraf en af dem var i det sydvestlige Puerto Rico. Det var med stor sandsynlighed den, vidnet fotograferede.

Kilde: International UFO Reporter, foråret 2003 /-for

Denne artikel er gengivet fra UFO-Nyt nr. 1, 2004

Kan vi finde marsboerne, hvis de er der?

NASA landsatte i januar 2004 to robotter på Mars-overfladen og har planer om flere Mars-missioner samt på længere sigt planer om at sende mennesker til Mars. NASA's overordnede målsætning er klar: Man vil finde ud af, om den røde planet engang har huset liv.

Af Ole Henningsen

Den nuværende eftersøgning efter liv er nødvendigvis begrænset til liv, som vi kender til det - organismer afhængig af vand. En space.com-læser kommenterede for nylig dette spørgsmål og mente, at det var hovmodigt af os mennesker simpelthen at tro på, at enhver anden form for liv vil være nøjagtig som os selv. De forskere, der beskæftiger sig med ET har et lignende syn på tingene.

„Videnskabsmænds indgangsvinkel til at finde liv er meget ‚Jord-centreret‘,“ siger Kenneth Nealson, der er geo-biolog ved University of Southern California i USA.

„Problemet er, at der ud over kulstof-baseret og vand-afhængigt liv ikke er mange andre muligheder at basere sig på, når man skal designe en rummission til Mars. Baseret på, hvad vi ved om selve livet på Jorden, fastsætter vi de grænser, inden for hvilke vi kunne tænkes at søge efter liv på andre kloder“, siger Nealson og tilføjer:

„Inden for disse rammer er der imidlertid ekstreme forekomster af liv på Jorden, som kan fortælle os noget om mulige eftersøgningssteder på raskolde Mars.“

Nealson og hans kolleger fandt for nylig en organisme, som er den hidtil mest ekstreme, hvad angår de temperaturer, den kan overleve under. Corien Bakersman, studerende i Nealsons laboratorium, opdagede en bakterie ved navn psychrobacter cryopegella. Den lever og reproducerer sig under betingelser så kølige som -10 graders Celcius. Opdagelsen af denne bakterie i en flydende saltsø under Sibiriens permafrost blev offentliggjort i det videnskabelige tidsskrift Astrobiology.

Bakterien kan fortsat fungere og overleve selv ved en temperatur på -20 graders Celcius, selv om den standser selve formeringen ved denne lave temperatur.

„Denne organisme kan eksistere ved en lavere temperatur end nogen anden tidligere opdaget organisme“, fortæller Nealson.

Nealsons team regner med, at på visse tidspunkter af Mars' historie, har tipningen af planetens poler til en mere skrå omdrejningsakse opvarmet kalotten på nordpolen til -20 graders Celcius eller mere på grund af den øgede solvarme.

„Hvis isen i de polare egne blev opvarmet til vandform, ville organismer som cryopegella kunne have vågnet og repareret skader, der måtte være opstået i deres forskellige cellekomponenter“, fortæller Nealson.

Når så betingelserne skiftede få millioner år senere, og planeten blev koldere og koldere, kunne disse organismer have været de sidste overlevende.

Det betyder ikke nødvendigvis, at der er mikrober i dvale i iskapperne på Mars. Men det antyder en bredere ramme for mulige lokaliteter for livsbetingelser, så Nealsons materiale bør tages med i betragtning.

Andre forskere er enige, og flere opdagelser Jorden over af denne type i de senere år indikerer, at polarregionerne på Mars kunne være primære „jagtområder“. Som på Jorden kunne organismer i disse områder måske være dækket af naturligt forekommende „frostvæske“ eller være i stand til at gå i dvale i tusindvis af år, afventende en kortvarig optøning.

De nuværende to Mars-landere skal ikke udforske polarregionerne. Men NASA's Mars Phoenix Lander, der er fastsat til opsendelse i 2007, er beregnet til at undersøge nordpolsområdet.

Imidlertid erkender videnskabsmænd, at der sagtens kunne være liv, der ikke kræver vand, andetsteds i universet. Og nogle astrobiologer forsøger at udforske disse muligheder. Men det er et vanskeligt emne at beskæftige sig med. Når man leder efter liv, som vi ikke kender til, er det vanskeligt i sig selv at have en mening om, hvad man skal forvente. Nealson er i forreste linje hvad angår en gryende anstrengelse for i det mindste at overveje, hvad der kunne være derude.

„Det vil have form og komposition. Det vil have struktur“; , sagde Nealson ved en sammenkomst for astrobiologer forrige år. Disse karakteristika er nødvendige for at omsætte en slags energi til en anden - en proces som han anser for at være fundamental for livet.

„Der er selvfølgelig andre elementære ting. Livet reproducerer sig selv, og livet udvikler sig. Og fordi det forbruger energi, producerer det også affaldsstoffer. Og det har nogle bestemte aktiviteter, der synes at være universelle, og en af dem er bevægelse.“

Så måske er der liv på Mars, måske er der ikke. Hvis der findes nogle kræ deroppe, er de måske, måske ikke, som bakterier på Jorden. Under laboriebetingelser var videnskabsmænd i 2001 i stand til at få encellede organismer til at optage aminosyrer - en fundamental byggesten for liv, som ingen andre kendte livsformer anvender.

Denne opdagelse er på kanten af skabelsen af kunstigt liv, siger eksperter. Den indikerer også, at liv andre steder i universet kunne fungere efter fuldstændigt anderledes regler end dem, vi er vant til. Hvis liv på Mars er fundamentalt forskelligt fra, hvad videnskabsmænd anser liv for at være, så kan de nuværende og fremtidige rummissioner måske overhovedet ikke opdage, hvad der måtte findes lige neden under deres mekaniske næser.

Charles Berlitz død

Bestsellerforfatteren Charles Berlitz, der i en menneskealder var stærkt knyttet til myten om den mystiske Bermudatrekant, døde i december 2003.

Af Ole Henningsen

I 1980'erne flyttede den kendte forfatter sammen med sin kone til Fort Lauderdale i Florida, hvor han også døde den 18. december 2003 i en alder af 90 år.

Charles Berlitz stammede fra en berømt familie, idet hans bedstefar i 1878 startede den verdensberømte Berlitz-sprogsskole, der har afdelinger over alt i verden. I ufo-kredse var han mest kendt for sit medforfatterskab - sammen med William L. Moore - til bogen Ufo'et der styrtede, der på Bogans forlag udkom i 1981 og blev genudgivet i 1997 med titlen Ufo styrtet ved Roswell. Det var en af de bøger, der i høj grad, også i Danmark, var med til at cementere myten om et rumskib, der skulle være styrtet ned ved Roswell i New Mexico i USA. I reklamer for bogen blev det anført, at den byggede på detektivarbejde og videnskabelige analyser, men denne beskrivelse af forfatternes metoder og postulat er nok en overdrivelse af dimensioner.

Gennem årene skrev Charles Berlitz om alskens emner spændende fra myten om det forsvundne rige Atlantis, der sank i havet, til hans bog om Dommedag 1999, der bygger på spåmanden og mystikeren Nostradamus' værker. Men det blev spådommen om dommedagen i 1999 jo ikke mere rigtig af! Det kan man så i bagklogskabens uendeligt klare lys hovre over - eller måske lære noget af?

Måske i grunden meget rammende om Charles Berlitz' forfatterskab anfører forfatteren og bibliotekaren Willy Wegner i sit afsnit om Bermudatrekanten i Politikens bog om Det Alternative, 2002, redigeret af Lars Peter Jepsen: *„Han så mysterier, som kun eksisterede på grund af manglende kildekritik eller bevidste udeladelser.“*

Stærke ord, men ikke desto mindre sande, hvis man begynder at gå hans værker efter kildekritisk. Og det var netop i forbindelse med myten om Bermudatrekanten, at han slog sit navn fast.

Hans bog, Bermuda trekanten, udkom på dansk i 1976 på Bogans forlag. Den var to år tidligere udkommet på engelsk - og havde solgt i over 5 millioner eksemplarer. Senere billigbogsudgaver er solgt i endnu større oplag. Charles Berlitz' bog Forsvundet udkom på dansk i 1978. Hans anses ofte for at være Bermudatrekantens „fader“, men det har langt fra sin rigtighed.

Myten om Bermudatrekanten har formentlig i virkeligheden sin oprindelse i en artikel, skrevet af E. V. Jones for Associated Press den 16. september 1950 efterfulgt af en artikel "Sea Mystery at our Back Door" forfattet af George X. Sand (formodentlig et pseudonym) og offentliggjort i tidsskriftet Fate Magazine i oktober 1952. Han anvendte bl.a. beretningen om de fem forsvundne Avenger-fly og forskellige

skibsforsvindinger som eksempler. I artiklen omtaler Sand yderligere en trekant omfattet af Florida, Bermuda, and Puerto Rico. Så dermed var trekanten kommet på banen.

I Dale Milton Titlers bog Wings of mystery (NY: Tower) fra 1962 anvender han udtrykket *„Den dødelige trekant“* i kapitel 14 i forbindelse med omtalen af de fem forsvundne fly.

Forfatteren Vincent H. Gaddis fulgte tråden op i det amerikanske ugeblad Argosy i februar 1964, hvor han bl.a. skrev:

„Træk en lige linje fra Florida til Bermuda, en anden fra Bermuda til Puerto Rico og en tredje tilbage til Florida gennem Bahamaøerne. Inden for dette område, kendt som Bermudatrekanten, har de fleste forsvindinger fundet sted.“

I en bog om havets store mysterier Invisible Horizons fra 1965 fortsatte Vincent Gaddis selv beretningerne om Bermudatrekanten, og andre forfattere er fulgt i hans spor, heriblandt Charles Berlitz.

Mange bøger og tidsskrifter samt opfølgninger i radio og tv samt film har beskæftiget sig med mere eller mindre mystiske

hændelser i Bermudatrekanten. Trekantens placering og område har også undergået forandringer, afhængig af hvilken forfatter der havde fat i stoffet. Bermudatrekanten levede ikke altid op til den mytiske farlighed, og så måtte man jo inddrage andre områder for at kunne finde tilstrækkeligt med mystiske skibsforsvindinger m.m.

En af de største farer for myten om Bermudatrekanten - men specielt for forfatterne - var den amerikanske forskningsbibliotekar Lawrence David Kusche, der i sin bog The Bermuda Triangle Mystery - Solved (Warner, 1975) grundigt gennemgik en lang række påståede forsvindinger af skibe og fly. Bogen er senere genoptrykt adskillige gange.

Kusche var ansat ved Arizona State University, og hans kritiske gennemgang af kildematerialet kunne det ikke stå for. Punkt efter punkt kunne Kusche påvise, at påstandene om en form for mystisk forsvinden efter nærmere granskning bogstaveligt talt ikke holdt vand.

En af de mest omtalte „forsvindingsgæder“ i relation til myten om Bermudatrekanten omhandlede fem af den amerikanske flådes Avenger torpedobombefly, der forsvandt sporløst under en flyvning ud for Floridas kyst i 1945.

Flyene lettede den 5. december fra Fort Lauderdale i Florida og skulle på en rutineflyvning. Efter en times flyvning mistede man radiokontakten med dem, og de forsvandt. Eftersøgningen gav heller intet resultat.

I sin bog fortæller forskningsbibliotekar Lawrence David Kusche, hvordan han kritisk har gennemgået det foreliggende kildemateriale, og efter yderligere efterforskninger er kommet frem til sin plausible teori om flyenes forsvinden. Meget kort sagt, er Kusche ikke i tvivl om, at piloterne simpelthen mistede orienteringen, flyene løb tør for brændstof og styrtede i havet i et nærmere angivet område. Altså uden større mystik.

Flere fly af samme type er med mellemrum dukket op efter ihærdige dykkereftersøgninger, men aldrig de berømte fem fly.

Som eksempel på den manglende kildekritik hos Charles Berlitz beretter Willy Wegner videre i sit afsnit om Bermudatrekanten i Politikens bog om Det Alternative, at Berlitz fx i det første kapitel af bogen Forsvundet skriver om en amerikansk vejsatellit:

„Den fungerer simpelthen ikke, når den passerer hen over Bermudatrekanten!”

Berlitz henviser til professor Wayne

Meshijian, der oplyses at have studeret dette fænomen. Han citeres for at have sagt, at der var tale om en kraft, man ikke vidste noget om. I virkeligheden skulle satellitten netop på det tidspunkt i sit kredsløb transmittere sine indsamlede data til en modtagestation i Wallops Island, Virginia. Båndoptageren skulle derfor spole tilbage til startpositionen. Under denne proces måtte den „gå død”. Det vidste den citerede professor udmærket, og han var temmelig sur over, at hans udtalelser til Berlitz var blevet vendt og drejet til ukendelighed. Andre, der også er blevet citeret af Berlitz, er kommet med lignende klager.

Det var altså ikke de seriøse arbejdsmetoder, der ligefrem kendetegnede Charles Berlitz og hans forfatterskab om bl.a. Bermudatrekanten og det nedstyrtede rumskib fra Roswell.

Forfatterskabet er ophørt, men myterne lever stadig i bedste velgående.

Send ufo-mail til familie, venner og bekendte!

Synes du, at ufo-mail er spændende oplysninger og interessant læsning, så send denne ufo-mail videre til din familie, dine venner og bekendte.

Så har de også muligheden for at modtage ufo-mail gratis og uforpligtende, når der sker noget nyt:

Danske og udenlandske observationer eller fotografier, aktuelle himmelfænomener og spændende tilbud på ufo-materialer.